

תשע"ו - Tzav/Purim - WhatsApp

(1) ~ הפירוש הפנימי בכך שהתורה נקראת 'משל הקדמוני' - משל לקדמונו של עולם ~
התורה נקראת 'משל הקדמוני' (מכות י, ב ובפרש"י שם), היינו "משל הקב"ה שהוא קדמונו של עולם" (רש"י משפטים כא, יג).
ויש להבין מה שהתורה נקראת 'משל', וכי כל התורה היא משלים וחידות? וביאור הענין: 'קדמוני' מתייחס להקב"ה עצמו,
שנקרא 'קדמון' להיותו קדם לכל דבר, היינו שאין זמן שלא היה נמצא ח"ו. שהרי הוא ית' 'אין לו תחלה', שאין התחלה וראשית
ומקור למציאותו, אלא הוא ית' נמצא מצד עצמו, כי הוא מציאות כזו ש'חייבת' להיות מצד עצמו, ובמילא, הוא 'קדמון',
שמציאותו היתה מעולם. וזה מתייחס לעצמותו ומהותו ית' דוקא, ולא להשפע האלקי הנמשך מאתו, שהרי יש התחלה ומקור
למציאות שפע זה, שנמצא מן העצמות. והתורה היא 'משל הקדמוני' - משל לעצמותו ית', כי, כמו שענינו של המשל הוא שעל
ידו אפשר להשיג את הנמשל, שכדי להסביר רעיון עמוק מאד לתלמיד קטן, מלבישים את הענין במשל שהוא ב'עולמו' של
התלמיד, כך התורה, היא משלו של הקב"ה, שעל ידה דוקא ניתן להשיג ולהתקשר עם הקב"ה עצמו. כי חכמת התורה ירדה
ל'עולמו' של הנברא, בשכל אנושי, ובה מלובש אור אין סוף ב"ה עצמו, ובמילא, ע"י לימודה, תופסים את הקב"ה עצמו.
(ע"פ תו"א מגילת אסתר ד"ה חייב אינש לבסומי)

(2) ~ מדוע התהוות הבריאה נקראת 'יש מאין' ולא 'אין מיש' ~
ידוע, שמה שנאמר 'בראשית ברא אלקים', המילה 'ברא' פירושה התהוות יש מאין, שמלא-דבר נעשה מציאות דבר. אך
לכאורה יש לתמוה בזה, שהרי כתיב 'כי ממך הכל', היינו שהקב"ה הוא המציאות האמיתית, והכל נתהווה ממנו והכל בטל
אליו, ואם כן, כיצד יתכן לומר שהבריאה נקראת 'יש מאין', שהקב"ה הוא 'אין' והעולמות 'יש'. הלא אדרבה, ה' צריך לומר 'אין
מיש', שהרי כל הבריאה נקראת 'אין' להיותה בטלה וחסרה כל חשיבות לגבי הקב"ה עצמו, ואילו הוא ית', שהוא מקור ושרש
הכל והכל תלוי בו, נקרא ה'יש' והמציאות האמיתית. אלא הענין הוא: שכדי להוות עולמות מוגבלים אי אפשר להיות מאור אין
סוף ב"ה עצמו, שהרי הוא ית' בלי גבול, והוא למעלה באין ערוך מהעולמות המוגבלים. ולכן, לצורך הבריאה הקב"ה צמצם את
אורו הבלי גבול שיומשך אור מצומצם ומוגבל לפי ערך העולמות. וזהו 'יש מאין' - שהעולם נק' 'יש' ומציאות היות שמרגיש את
עצמו כמציאות עצמאית, ועולם זה נמשך מ'אין', מאור אלקי שביחס לאור אין סוף ב"ה עצמו הוא נחשב ל'אין' ואפס, להיותו רק
התפשטות הארה מצומצמת מאתו ית'.
(ע"פ תו"א מגילת אסתר ד"ה יביאו לבוש מלכות)

(3) - מה ענינם ומהותם של המלאכים העליונים, ומהו עיקר תפקידם -
כנודע, כל דבר בעולם הזה יש לו שורש ומקור למעלה ברוחניות, ממנו נמשכת לו חיותו הפרטית והמיוחדת, כמאמר רז"ל 'אין
לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה המכה בו ואומר לו גדל', שה'מזל' הוא השורש הרוחני לחיות העשב.
והנה, מכיון שיש ריחוק עצום בין חיות רוחנית זו להדבר הגשמי, לכך כדי שיוכל להתלבש בו יש צורך בכמה ירידות וצמצומים
עד שתהיה בערך להחיות את העשב הגשמי.
וירידה זו היא ע"י 'מוצעים', הם המלאכים שבכל עולם ועולם, שעל ידם 'יורדת' ההשפעה האלקית למטה מטה עד
שמתלבשת בהעשב הגשמי.
היינו "שהם שלוחי ההשפעה, כי להיות אור אין סוף ב"ה יורד ומשתלשל כל כך, אי אפשר כי אם ע"י צמצומים רבים במדרגות
שונות, וכמה דרגין על דרגין כו', והם הם בחינת המלאכים שבכל עולם, שהם כלים לאור אין סוף ב"ה, שמתצמצם ומתלבש
בתוכם" (לקו"ת שה"ש לב, ב).
וזוהו שהמלאכים נקראים 'קרביים עליונים', כמבואר בספרים על הפסוק 'וכל קרבי את שם קדשו', ד'כל קרבי' - הקרביים
העליונים של הקב"ה - המה המלאכים העליונים. כי כשם שהקרביים באדם 'מורידים' את הפסולת של המאכל, כך תפקידם
של המלאכים לפעול שרק ה'פסולת' והחיצוניות של החיות הרוחנית תרד ותומשך למטה להיות חיות להדברים הגשמיים.
(ע"פ לקו"ת צו ד"ה ואכלתם אכול)

4) ~ ~
מובא בספרי
(ע"פ לקו"ת ויקרא ד"ה אדם כי יקריב מכם)

5) ~ ~
כדי
(ע"פ לקו"ת ויקרא ד"ה אדם כי יקריב מכם)

